

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 21. januára 2016 v Bratislave, v trestnej veci odsúdeného **M. H. , pre zločin krádeže** podľa § 130 Trestného zákonníka Rakúskej republiky a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4Ntc 12/2012, z 15. decembra 2015 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného M. H. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave uznesením, sp. zn. 4Ntc 12/2012, z 15. decembra 2015 rozhodol, že žiadosť odsúdeného M. H. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 051 Hv 10/12f, zo dňa 29. marca 2012 uznaného a vykonávaného rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4Ntc 12/2012, zo dňa 24. septembra 2013 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6 Urto 6/2013, zo dňa 14. novembra 2013 zamietol.

Proti prvostupňovému uzneseniu zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí dňa 15. decembra 2015 sťažnosť odsúdený, ktorú písomne neodôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pri rozhodovaní o sťažnosti preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť ako aj konanie

tomuto výroku predchádzajúce, pričom dospel k takému záveru, že podaná sťažnosť nie je **dôvodná**.

Zo spisového materiálu mal Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4Ntc 12/2012, z 24. septembra 2013 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6 Urto 6/2013, zo 14. novembra 2013 bol podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z. uznaný rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 051 Hv 10/12f, zo dňa 29. marca 2012, ktorým bol M. H. uznaný za vinného zo zločinu profesionálnej krádeže vlámaním podľa § 127, § 129, číslo 1, 130 ods. 4 Tr. zák. Rakúskej republiky na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku a bol mu uložený dodatočný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd Piešťany uznesením, sp. zn. 2Pp 85/2008, zo 4. augusta 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3 Tos 157/2014, z 25. septembra 2014 rozhodol, že M. H. sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu Okresným súdom Žilina, sp. zn. 3T 359/1999, zo dňa 30. septembra 1999, podľa § 250 ods. 2 Tr. zák. v trvaní 2 roky so zaradením do prvej nápravno-výchovnej skupiny a Okresným súdom Žilina, sp. zn. 3T 2/2000, zo dňa 3. februára 2000, podľa § 234 ods. 2 Tr. zák. v trvaní 8 rokov, so zaradením do tretej nápravno-výchovnej skupiny a zvyšok trestu odňatia slobody, z ktorého bol podmienne prepustený uznesením Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 2Pp 85/2008, zo dňa 3. októbra 2008 v trvaní 1 rok a 11 dní, vykoná.

Krajský súd v Bratislave uznesením, sp. zn. 4Ntc 12/2012, zo 16. decembra 2014 určil, že postupne uložené tresty odňatia slobody uvedené v predchádzajúcich odsekoch budú spoločne vykonávané v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Tým istým uznesením bola zamietnutá žiadosť odsúdeného o podmienne prepustenie ako predčasne podaná.

Odsúdený 5. novembra 2015 podal novú žiadosť o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorú bližšie neodôvodnil.

Krajský súd svoje rozhodnutie, ktorým zamietol žiadosť o podmiennečné prepustenie odôvodnil tým, že vzhľadom k tomu, že postupne uložené a doposiaľ nevykonané tresty rovnakého druhu sa v zmysle ustanovenia § 101 ods. 1 zákona o výkone trestu odňatia slobody a ustanovenia § 43 Tr. zák., z hľadiska ich výkonu, považujú za trest jeden, neprichádza s ohľadom na ustanovenie § 68 ods. 5 Tr. zák. do úvahy opätovné podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody u žiadneho z postupne uložených a doposiaľ nevykonaných trestov odňatia slobody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa ale nestotožňuje s názorom vysloveným v rozhodnutí prvostupňového súdu, že ustanovenie § 68 ods. 5 Tr. por. sa vzťahuje na všetky tresty, ktoré sa z hľadiska ich výkonu vykonávajú spoločne.

Odsúdený v danom prípade nemôže byť prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý vykonáva na základe uznesenia Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 2Pp 85/2008, zo 4. augusta 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 3Tos 157/2014, z 25. septembra 2014, ktorými bolo rozhodnuté, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia neosvedčil a zvyšok trestu uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 3T 359/1999, z 30. septembra 1999, z ktorého bol podmiennečne prepustený v trvaní 1 rok a 11 dní vykoná. Z tohto trestu už bol podmiennečne prepustený a ustanovenie § 68 ods. 5 Tr. por. bráni tomu, aby bol opätovne prepustený.

Bolo by ale porušením práva odsúdeného na podmiennečné prepustenie, keby odsúdený nemohol byť podmiennečne prepustený z trestu, ktorý odsúdený vykonáva na základe rozsudku Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 051 Hv 10/12f, zo dňa 29. marca 2012 uznaného a vykonávaného rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4Ntc 12/2012, zo dňa 24. septembra 2013 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6 Urto 6/2013, zo dňa 14. novembra 2013.

Je potrebné pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení rozlišovať splnenie podmienok z hľadiska výkonu trestu, keď odsúdený vykonáva viac trestov odňatia slobody, ktorých vykonávanie sa považuje za jeden trest a rozlišovať splnenie podmienok podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. u každého uloženého trestu zvlášť. Samozrejme je treba brať do úvahy ustanovenie § 68 ods. 5 na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu.

Ak odsúdený vykonáva popri sebe viac trestov, poradie ich výkonu určí príslušný ústav na výkon trestu a z hľadiska výkonu trestu sa považujú za jeden trest a aj lehota na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody sa počíta z výkonu všetkých postupne uložených trestov, ale podmienky stanovené v ustanovení § 66 ods. 1 Tr. por. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody sa musia posudzovať u každého trestu samostatne.

V danom prípade odsúdený M. H. by mohol byť prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý začal vykonávať ako prvý (trest uložený Krajským súdom vo Viedni), keby splňal ďalšie podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody stanovené v Trestnom zákone.

Z hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Bratislava ale vyplýva, že resocializačná prognóza sa u odsúdeného javí ako menej priaznivá a odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a preto správne krajský súd rozhodol, keď žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietol, z dôvodov uvedených v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto rozhodnutia.

Krajský súd ale nesprávne postupoval v odôvodnení dôvodov, pre ktoré žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Keď dôjde aj k takému prípadu, ako je to uvedené v tomto rozhodnutí, že odsúdený môže byť prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý vykonáva ako prvý a nemôže byť prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý vykonáva ako druhý, pretože už raz bol z tohto výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený, súd, ktorý rozhodne

o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, musí vo výroku svojho rozhodnutia uviesť, z ktorého výkonu trestu odňatia slobody sa podmiennečne prepúšťa a v rozhodnutí musí aj uviesť skutočnosť, že z výkonu trestu odňatia slobody bude podmiennečne prepustený až po vykonaní nariadeného trestu odňatia slobody, z ktorého nemôže byť podmiennečne prepustený.

Z uvedeného vyplýva, že odsúdený po pozitívnom rozhodnutí súdu o jeho podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, z ktorého môže byť prepustený, ak spĺňa podmienky § 66 Trestného zákona, bude fakticky prepustený z výkonu trestu odňatia slobody až po vykonaní trestu odňatia slobody, z ktorého nemôže byť podmiennečne prepustený (§ 68 ods. 5 Trestného zákona).

Sťažnosť odsúdeného nebola dôvodná, a preto ju Najvyšší súd Slovenskej republiky ako zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 21. januára 2016

JUDr. Daniel H u d á k , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová